

vin af 8° Styrke imidlertid alt længe i Virkeligheden ifkun været nominal, idet Gjennemsnitsudbyttet pr. Td. Karrum jævnt er steget. Ved Lov af 24de Februar 1865 blev derfor ogsaa til Sikkerhed for Statskassen Afgiftsgodtgjørelsen ved Udførsel af Brændevin nedfat til et Beløb, som forudsatte et Gjennemsnitsudbytte af 20 Potter pr. Td. Karrum. Men ogsaa dette Gjennemsnitsudbytte maa anses for at være for lavt anfat, idetmindste for vel drevne Brænderiers Bedkommende, og navnlig maa Dampbrænderiernes Udbytte efter de forskjellige Forbedringer i Driften, der ere foretagne, sættes ikke lidet høiere, hvad der klart fremgaar af den paa Bilag B. opførte Sammenstilling af de forskjellige Brænderiers Udbytte, og som ogsaa var Grundlaget for den i afvigte Rigsdagsamling vedtagne Nedsættelse af Udførselsgodtgjørelsen. Lovforslaget ansetter Afgiften ved Udbyttebøftatningen til 25 Dre pr. Pot absolut Alkohol, eller i Overgangstiden ved Karrumsbøftatningen til 3 Kr. 28 Dre pr. Td. Karrum. For det førstnævnte Beløbs Bedkommende har man bibeholdt Afgiften fra Lovforslaget af 1871 — 6 p. pr. Pot Spiritus à 50 pCt. Tralles — kun er ved Afgiftsansættelsen iftedenfor 1 Pot à 50 pCt. fat 1 Pot à 100 pCt., hvilket formentlig er mere korrekt og stemmende med Bøftatningens Karakter, samt desuden letter Af læsningen paa Apparatet. Derimod har det været nødvendigt at foretage en Forhøielse af den i nævnte Forflag optagne Afgift af Brænderier, der bøftattes efter Karrum, fordi der, faafremt man nu som i 1871 gif ud fra et Gjennemsnitsudbytte af 24 Potter, vilde kunne ventes et Tab for Statskassen, og desuden skabtes en Ulighed mellem de Brænderier, der bøftattes efter Udbytte, og de, der bøftattes efter Karrum, der maatte virke som Præmie for den nuværende Bøftatning. Som Folge heraf er man gaaet ud fra et Udbytte, der for de største og bedst drevne Brænderier er anfat til 28 Potter — skulde det for nogle Enkeltes Bedkommende være for høit, er dette under alle Omstændigheder uden Betydning, da det jo altid staar dem aabent at gaa over til en Bøftatning af det virkelige havte Udbytte; men samtidig hermed har man dog, netop fordi det var nødvendigt at fastslaa et saa høit Gjennemsnitsudbytte, ikke kunnet anse det for mer end billigt, at de simpleste og daarligst drevne Brænderier, der ikke benytte Damp, og derfor ikke ere i Stand til at give Materialet den indgaaende Behandling, der kræves for at udvinde et saa stort Udbytte, ikke stilledes lige med de bedre, og for disse Brænderier indeholder derfor § 5 en Bemyndigelse for Finanzministeren til i de første 5 Aar efter Lovens Træden i Kraft at give en Nedsættelse i Afgiften af 15 pCt., faa at den bliver 2 Kr. 80 Dre pr. Td. Karrum.

Endnu skal her bemærkes, at naar Brændevinsens Gradstyrke i Lovforslaget ansettes efter det Tralleske Alkoholometer, iftedetfor at man hidtil har regnet efter Spondrups Alkoholometer, har dette sin Grund i, at det sidstnævnte Alkoholometer, der paa den Tid, da det indførtes, vel fyldestgjorde Forbringene, nu maa anses for uhenfigtsmæssigt, og under alle Omstændigheder ikke vil kunne benyttes sammen med den for Udbyttebøftatningen nødvendige Spiritusmaalere, idet det ikke med tilstrækkelig Nøjagtighed angiver Mængden af den rene Alkohol i en Blanding.

Til §§ 7—22.

Disse Paragrafer indeholde de Bestemmelser, som komme til Anvendelse for de Brænderier, der vedblivende svare Stat efter Gjæringskarrets udmaalte Rumindhold. I alt Væsentligt ere disse Bestemmelser overensstemmende med det hidtil Bestaaende. Man har kun samlet dem og fremstillet dem i en mere ordnet Folge og paa en klarere Maade, end Tilfældet er i Loven af 7de Februar 1851, og navnlig udfikst dem fra Bødestemmelserne, som de der ere sammenblandede med. Det er tilstræbt ogsaa under denne Bøftatningsform at give Brændevinsbrænderen noget friere Hænder, end den hidtidige Lovgivning indrømmer, navnlig med Hensyn dels til Størrelsen af de i Brænderiet anvendte Hjelperedskaber, dels til Benyttelsen af Kar til Ekstraets eller Maltets Udblødning i Vand med eller uden Tilfætning af Svovlsyring el. desl., hvilken Behandling af Materialet efterhaanden er bleven mere almindelig (jfr. §§ 8 og 9).

Da samtlige Gjærffabrikanter gjentagende have anført Finanzministeriet om at ville virke hen til Indførelse af Udbyttebøftatning, tør det vistnok antages, at denne Bøftatningsmaade vil blive valgt af dem, men da det dog er muligt, at Forholdene i et enkelt Brænderi kunne være til Hinder herfor, har man troet at burde forbeholde sig Bemyndigelse til for de nuværende Gjærffabrikanter, der ikke kunne faa Maaleren anbragt, at kunne lade den samme Indrømmelse, som hidtil er gjort dem, vedblivende bestaa, nemlig under Gjærffumningen at maatte have Skærme anbragte paa Gjæringskarrene.

For at tilvejebringe en bestemt Afgjørelse af, hvilke Brænderier der ere forpligtede til at brænde efter Driftsplan, er der i § 18 optaget en Bestemmelse om, at denne Forpligtelse paahviler alle Brænderier, der ligge over $\frac{1}{4}$ Mil fjernede fra et Toldsted.

Til §§ 23—31.

Navnlig Indholdet af disse Paragrafer vil findes begrundet i den almindelige Del af